

Махначова Валерія, студент 3 курсу, 301 групи

Київського професійного ліцею транспорту

Есе на тему:

«Якщо отримана професія - це не змарновані даремно роки, тоді в спорідненій майбутній праці відновлення України запорука»

З усіх утрат втрата часу найтяжча

Григорій Сковорода

Дуже важливо знайти свій шлях у житті молодій людині, юнаку чи дівчині, які закінчують навчання в школі. Тоді перед ними постає чи не найбільше, найвагомніше і найвідповідальніше питання: куди піти навчатися, яку здобути освіту, в чому знайти своє покликання і місце в житті? Ким бути?

Адже майбутня обрана професія має не лише приносити дохід, а й задоволення.

Людина повинна насолоджуватися тим, що вона робить. Як кажуть, віддаватися професії, щоб вона надихала на розвиток, на нові досягнення, винаходи, не дивлячись на те, чим людина займається.

Ще в 9 класі я вже знала, що не буду продовжувати навчання в школі далі, а піду навчатися на кухаря! Мені змалку подобалося спочатку спостерігати як готують мої мама і бабуся. Дуже смачні і різноманітні страви української кухні (і не тільки) вони завжди нам готували, як у будні, так і на свята. А коли я почала підростати, то і сама потихеньку намагалася щось приготувати. Як вони. Мама була завжди поруч, підказувала і направляла мене, що і як я маю зробити.

І так з року в рік, підростаючи, моє захоплення кулінарією лише зростало, і мені вже хотілося якомога скоріше вирости, закінчити дев'ять класів, бо знала від дорослих, вчителів, в мережі Інтернет бачила таку інформацію, що можна, не чекаючи закінчення одинадцяти класів, а раніше, піти навчатися.

До того ж до нас якось в школу приїздили з профорієнтацією представники Київського професійного ліцею транспорту. Мені сподобалося,

що вони розказували і як презентували свої професії. Серед них якраз і була моя – кухар! Я цьому дуже зраділа і одразу вирішила вступити саме туди.

Я вважаю, що зробила все правильно, адже завжди намагаюсь прислуховуватися до себе, до своїх бажань, намірів, прагнень та вподобань.

І ось я вже на третьому, останньому курсі. Зовсім скоро отримаю диплом і буду кваліфікованим кухарем.

В мене є мрія: набути досвіду і згодом відкрити свій власний затишний куточок, де зможу пропонувати своїм відвідувачам куштувати смачну їжу, зроблену з любов'ю.

А ще, завдяки своїй набутій професії, дуже хочу допомагати розбудовувати нашу Україну, піднімати її благоустрій, допомагати людям.

Дуже хочу, щоб ті роки, які я «витратила» на навчання, не пройшли для мене даремно. Бо вважаю, що немає нічого гіршого за марно втрачений час. Але це не про мене. Я ж обирала професію свідомо, навчаюся із задоволенням.

Говорячи про роботу, про правильність вибору в житті, мені згадується Григорій Сковорода – відомий український філософ, просвітитель-гуманіст, богослов, поет, музикант, педагог, якому в цьому році, до речі, виповнюється 300 років. Це була людина, яка своїм життям, своєю діяльністю, поглядами сповідувала ідею користі праці, знаходження задоволення від неї.

«Роби те, до чого народжений» - це один із найвідоміших афоризмів, який буде актуальним і доречним в будь-які часи. І я з цим висловом згодна: тільки займаючись тим, до чого в тебе є натхнення, талант, що найкраще виходить, ти зможеш принести користь суспільству, своїй країні і, звісно, собі. Бо «сродна праця – це найсолодша в світі річ»!